

wspólnocie przyjaciół. Te więzi w Kościele to Jego Ciało.” Czy pociąga cię taka wizja wspólnoty? Jak myślisz, jak możesz się włączyć w jej realizację?

Może masz już jakieś zwykłe lub niezwykłe pomysły na spotkania nieformalne członków wspólnoty, aby lepiej się poznać?

.....
.....

DZIEŃ VI: Ef 4, 7-16

Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego.

Jaki mam dar, dzięki któremu mogę przybliżyć drugiemu Boga? Darem może być czas, obecność, proste gesty życzliwości. Każdy jest obdarowany – módlmy się o rozpoznanie naszych darów i odwagę dzielenia się nimi.

Z Niego całe Ciało – zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdego z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości. Więzi rozwijają się powoli.

Powoli tką się nici, aż powstaje splot. A im więcej nici, tym tkanina wspólnoty jest mocniejsza, powiększa się i staje się odporna na rozdarcia. Zastanów się, jak możesz się włączyć? Czekać na zaproszenie do projektu lub sam stworzyć nowy? Wyjść na spotkanie lub zaprosić do siebie? Przede wszystkim rozmawiać i dzielić się swoimi wizjami.

.....
.....

DZIEŃ VII: Modlitwa powtórkowa

.....

TYDZIEŃ III: **WE WSPÓLNOCIE Z BRAĆMI I SIOSTRAMI**

DZIEŃ I: J 15,16-17

Ja was wybrałem. Czy zastanawiałeś się, czyja to była inicjatywa, czy aby twoja, żeby przystąpić do wspólnoty? Może miałeś mnóstwo wątpliwości, czy dasz radę dogadać się i zrozumieć ludzi, którzy być może myślą inaczej. Czy twój sposób przeżywania wiary nie był zbyt odmienny?

To Chrystus nas wybiera. Przychodzi pierwszy, schodzi do naszej nieumiejętności budowania więzi – zarówno z Nim, jak i między nami.

... **abyście szli i owoc przynosili.** Jak myślisz, o jakie owoce chodziło tu Jezusowi? Jakie są twoje pierwsze skojarzenia? Czy może chodzi o owoce dobrych uczynków? Odkryciem dla nas może być myśl ks. Krzysztofa Grzywocza (konferencja „Nazwałem was przyjaciółmi”) o owocu, którym jest głęboka przyjaźń, więź z Bogiem i ludźmi. Czy przeżyłeś takie doświadczenie wspólnoty i jak to wpłynęło na twoje życie?

.....
.....

DZIEŃ II: J 15,15

Nazwałem was przyjaciółmi. Czy czujesz w sercu głębokie pragnienie przyjaźni z Bogiem i ludźmi?

Wydaje się, że znakiem czasu jest właśnie osamotnienie człowieka, czasem już niezdolnego do budowania relacji. Po ludzku nie da się z tego zrobić. Bóg w Trójcy Jedyny jest źródłem każdej więzi. Bez Niego marzenia ludzi o głębokiej, prawdziwej przyjaźni nie spełnią się.

Chrystus odkupił nas z niewoli nieumiejętności tworzenia przyjaźni. Zastanów się i odpowiedz sobie na pytania: Co jest we mnie, co pomaga w spotkaniu, sprzyja budowaniu relacji, a co przeszkadza (np. cechy charakteru)? Jak troszczę się o moją potrzebę przyjaźni z Bogiem i ludźmi?

.....

.....

DZIEŃ III: Ef 4,1-2

Abyście postępowali w sposób godny powołania. O jakim powołaniu pisze tu św. Paweł? Czy powołanie jest dla każdego inne (np. małżeńskie, kapłańskie), czy też wspólne dla chrześcijan? Słuchając ks. Grzywocza dowiadujemy się, że pierwsze jest powołanie do przyjaźni z Bogiem i ludźmi, stanowiące jakby wspólny mianownik. Potem różnicuje się ono na drogach życia. Jak rozumiesz zachętę św. Pawła do realizacji swojego powołania?

...z całą pokorą i cichością, z cierpliwością... Jak ci się wydaje, czy nauka budowania relacji: koleżeństwa, znajomości, przyjaźni – jest nam potrzebna? Może mamy to w genach (albo nam brakuje)? Iluzją jest, że więzi nie trzeba się uczyć – widać to dobrze w małżeństwie – i jest to dobra wiadomość dla tych, którzy mają trudności w kontaktach z ludźmi. Pomyśl przez chwilę: jak ja się uczę relacji? Czy praktycznie, czyli staram się podejść pierwszy, aby nawiązać kontakt i poznać innych, a potem słuchać cierpliwie?

.....

.....

DZIEŃ IV: J 13, 34

Abyście się wzajemnie miłowali. Miłość wzajemna – jak ją rozumiesz? Wzajemność to partnerstwo. Przyjaźń jest relacją partnerską – biorę i daję. Kocham przyjmując i kocham dając. Ks. Grzywocz mówi tu o przyjaźni duchowej, zanurzonej w Bogu, która ma swoje miejsce w małżeństwie, kapłaństwie, życiu zakonnym i świeckim. Można ją nazwać sztuką życia. Jest bliska mądrości – daru Ducha Świętego, Ducha więzi Ojca i Syna – potrzebnego, aby ją zbudować.

Jak wygląda twoja wzajemność w relacjach we wspólnocie? Czy potrafisz poprosić, żeby ci ktoś pomógł, wysłuchał cię w trudnych chwilach? Czy potrafisz odstąpić swoje pragnienia, biorąc zawsze pod uwagę możliwość odmowy? Pytanie dla nas wszystkich: czy chcemy rozmawiać o naszej więzi, aby się rozwijała i rozwiązywać wspólnie trudności?

.....

.....

DZIEŃ V: J 13, 35

Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi. Pragnieniem Boga jest nasze szczęśliwe życie - abyśmy się wzajemnie miłowali i tworzyli wokół nas wspólnotę serdecznych przyjaciół. Po tej więzi wzajemnej przyjaźni/miłości wszyscy poznają, że jesteśmy uczniami Jezusa. "Ta przyjaźń jest dzięki Niemu", uczy ks. Grzywocz, „nie jest tak: macie tam przyjaźń, to się zjawia.”A dalej: **”Nie damy ludziom doświadczenia spotkania z Chrystusem, jeżeli nie damy doświadczenia spotkania we**